

94. Сжннца нѣто самъ вѣрвай,
нѣто другнмъ казвай: ако ли са та-
кнѣа нѣкакви, отъ които ти са по-
казва нѣкоя добра надѣжда, то на
най вѣрнѣтъ си прѣатели ги обаждай.

95. Оухъ колко е тѣшко да при-
казвашъ самъ свойтъ си добрини, и
да сѣдишь да глѣдишь дружнната си
за да хвалишь славыатъ си родъ,
или остроумїето си и премудростъ си,
и да прибождашь маторы за това,
които са тамо при тебе! Того ради
нѣто хвали себе си, каквото са хвали-
ше оныи пстѣдамаиз, нѣто пакъ по-
манувай нѣщо укорително за тебе си:
защо и двѣтъ тѣа са достойни за
укоренїе.

96. На испаднаахъ челоуѣкъ не сж